

Bekjendtgjørelse om den paagældende Vare efter Limeantal har kostet.

Da det navnlig ved Kjøbenhavns Toldsted er forbundet med særlig Vansteligheid og endog undertiden vil være ganske umuligt at overholde Bestemmelsen i nævnte § 50 om specielt Varsel til Cieren eller Kommissionæren om at erlægge forfalden Pakhusleie, er en tilsvarende Bestemmelse ikke optagen i Udfastet.

Til §§ 37—43.

Skibsafgiften, der efter Emanationen af Lovene resp. af 16de Juni 1879 om Ophevelse af Skibsafgiften i indenrigtig Fart

og af 1ste April 1887 om Ophevelse af Skibsafgiften for Udgaende i udenrigtig Fart udelukkende hviler paa den udenrigste Skibsfart for Indgaende, opkræves med et Beløb af 48 β = 1 Kr. pr. Kommerceleest eller 24 β = 50 Ore pr. Ton og er i Udfaster foreslaaet ansat til samme Størrelse. De paagældende Paragrafer ere i det Væsentlige affattede i Overensstemmelse med de tilsvarende Paragrafer i Loven af 1863, dog at det, i Henhold til hvad der i Anmærningerne til § 3 er anført, er foreslaaet, at Forhøielsen af Skibsafgiften for Skibe, hjemmehørende i uprivilegerede Lande, fastsættes ved kongelig Anordning.

[Faded, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faded, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]